

Maja Czarzasty, dyrektor Departamentu Energetycznego Chałas i Wspólnicy Kancelaria Prawna

Dyrektywa

w sprawie promowania i stosowania energii z OZE

Konsekwencje zmian klimatycznych, zwiększająca się zależność od paliw kopalnianych oraz rosnące ceny energii powodują, że wprowadzenie kompleksowej oraz ambitnej polityki energetycznej łączącej w sobie działania na szczeblu europejskim, jest dla Unii Europejskiej coraz ważniejszą kwestią. Nie ma zatem wątpliwości, że energia odnawialna stanowi podstawowy element przyszłości energetycznej, co wiąże się z koniecznością wzmocnienia i rozszerzenia istniejących unijnych regulacji.

Dyrektywa wchodzi w skład pakietu legislacyjnego, który nałoży na wszystkie państwa członkowskie obowiązki dotyczące gazów cieplarnianych i energii odnawialnej. Znajduje się tam także rozporządzenie uaktualniające krajowe cele emisji gazów cieplarnianych oraz dyrektywa mająca na celu ulepszenie i rozszerzenie unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS).

Nowe ramy prawne dotyczące wspierania i wykorzystania odnawialnych źródeł energii mają na celu zwiększenie bezpieczeństwa dostaw energii, wsparcie rozwoju technologicznego, a także stworzenie możliwości zatrudnienia i możliwości rozwoju regionalnego, zwłaszcza na obszarach wiejskich.

■ Cele nowej Dyrektywy

Celem Dyrektywy jest ustanowienie wspólnych ram dla promowania energii ze źródeł odnawialnych, których udział w ogólnym zużyciu energii powinien wynosić 20%. Minimalne wykorzystanie biopaliw w transporcie ma natomiast wynosić 10%. Założenia te mają zostać osiągnięte przez wszystkie państwa członkowskie do 2020 r. Ponadto Dyrektywa ustanawia zasady związane z gwarancjami pochodzenia, procedurami administracyjnymi i przyłączeniami do sieci energetycznej oraz określa kryteria zrównoważonego rozwoju środowiska dla biopaliw.

■ Wyliczanie udziału energii z OZE oraz krajowe plany działania

W celu osiągnięcia powyższych planów państwo członkowskie powinno stworzyć krajowy plan działania. Zostaną w nim określone ostateczne udziały energii z odnawialnych źródeł w 2020 r. dla sektora transportowego, energii elektrycznej oraz ogrzewania i chłodzenia.

■ Gwarancje pochodzenia energii i ich rejestracja

Zmniejszenie kosztów osiągnięcia celów powinno nastąpić poprzez ułatwienie korzystania innym państwom z energii wyprodukowanej w danym kraju członkowskim pochodzącej ze źródeł odnawialnych. Należy więc przyjąć zharmonizowane przepisy dotyczące sporządzania i przekazywania gwarancji pochodzenia.

Obowiązek wydawania gwarancji pochodzenia z odnawialnych źródeł energii elektrycznej oraz energii stosowanej w celu ogrzewania lub chłodzenia, powinien być ograniczony do obiektów o mocy co najmniej 5 MWh. Państwa członkowskie umożliwiają wydanie gwarancji pochodzenia w odpowiedzi na wniosek producenta energii z odnawialnych źródeł, najpóźniej do 3 miesięcy po zakończeniu roku kalendarzowego. Jest ona wystawiana dla 1 MWh.

Gwarancje pochodzenia wydaje się, przekazuje i unieważnia drogą elektroniczną. Jednocześnie państwa powinny mieć możliwość stworzenia systemu wcześniejszej autoryzacji przekazywania gwarancji między sobą, o którym powiadomią Komisję. Taki system powinien być ograniczony do koniecznych i proporcjonalnych zasad w celu zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw energii.

■ Uproszczenie procedur administracyjnych w związku z inwestycjami w energetykę odnawialną

Brak przepisów i współpracy pomiędzy poszczególnymi organami wydającymi zezwolenia znacznie utrudnia rozwój energetyki odnawialnej. Priorytetem dla państw UE powinno więc być dokonanie przeglądu procedur administracyjnych stosowanych przy wydawaniu zezwoleń na budowę i eksploatację obiektów produkujących energię

elektryczną z OZE. W szczególności, należy wyraźnie określić obowiązki administracyjne organów krajowych, regionalnych i lokalnych w zakresie procedur autoryzacji, certyfikacji i licencjonowania. Nie można zapomnieć o określeniu dokładnych terminów zatwierdzania wniosków dotyczących planowania i budowy. Krajowe systemy certyfikacji powinny opierać się na minimalnych, ujednoczonych zasadach, uwzględniających europejskie normy technologiczne oraz istniejące systemy szkoleń i kwalifikacji zawodowych dla instalatorów urządzeń wykorzystujących OZE.

Państwo powinno zacząć wymagać od lokalnych oraz regionalnych organów administracyjnych, aby podczas planowania, projektowania, budowy oraz remontów obszarów przemysłowych lub mieszkalnych brały pod uwagę instalację urządzeń i systemów grzewczych, chłodzących i elektrycznych wykorzystujących OZE. Działania te powinny być wspierane odpowiednimi regulacjami w przepisach budowlanych.

■ Dostęp do sieci energetycznej

Operatorzy systemów przesyłowych i systemów dystrybucji powinni stworzyć obiektywne, przejrzyste oraz niedyskryminujące zasady ponoszenia i podziałów kosztów dostosowań technicznych (czyli przyłączenia do sieci potrzebne do podłączenia nowych producentów energii z OZE). Podział ten powinien być egzekwowany za pomocą mechanizmu opartego o obiektywne kryteria przy uwzględnieniu korzyści ponoszonych przez przyłączanych producentów oraz operatorów.

Opłaty nakładane przez operatorów za przesył oraz dystrybucję energii elektrycznej z elektrowni wykorzystujących OZE, powinny odpowiadać korzyściom finansowym płynącym z przyłączenia takich elektrowni.

□